

Şiir Defterimsin İstanbul

– B.YILDIRIM · 03 Ocak 2011

Senin de ağır yükün
Çok ağır,biliyorum
Senin de omuzlarında
Sanki dünyanın yükü, seziyorum
Kördüğüm olmuş, senin de yüreğin
Yangın yeri misali her yerin
Umuda düşman olan her şeye
Ben de düşmanım senin kadar ,biliyorum

Sevdalara kucak açmış bu şehir
Bir başka güzel olacak ama...
Gezmesek köşe başlarında korku
Korku yağmasa sokağa
Yürümeye engel kaldırımlar da olmasa
Yaşanacak yerdir biteviye

Bazen sensizlik çöker sisler gibi tenime
Dilime kapkara bir hüzün vurur
bazen de, boğazımda düğümlenir hasret
Karışır her sabah rüzgâra, ihanet
Işık yağar 7 tepeden
Işıklar yayılır sere serpe
Sensiz ışıklarsa
Mahzun duruşlara benzer
Her dem aşka gebedir,bu şehirde gece

Gözlerin, can yüreğime saplanır gizlice
Önce Şişli,sonra gezdiğin tüm yerler
Bakırköy,Aksaray ve daha nice nice
kucaklar özlemimi
Bir nazlı cananla özdeşleşir
Orada, bir Haliç köşesinde
Ya da Haliç' de bir köşede
Kırılmış martı kanatlarını
Izgara yapar çocuklar, neye yararsa

Ve inadına yazılır sevda, martı kanatlarına,
En güzel yerlerine Boğazın
Aşk yağar köşelere gizlice

Sonra denizi boğar özlemlerin buğusu
Ve boğaz içinde bir yerde
Soluklanıverir yaralı güvercinim
Atlayıp geçerim tepeden tepeye ben de

Gökyüzü artık mavi değildir
Sen karanlıktayken, hüznün dolar her yere
Siyaha bürünür kırmızı güllerin
Kirlenmektesin bazen, ne diyeyim
Biliyorum, ama elimde değil, çaresizim
sensizlik çökmüşken üstüme

Ama sen...
Tüm kötülöklere, inat
Düşler büyütüyorsun bana
Sevdalar doğuruyorsun
Bir yandan da...

Ben de sana şiirler yazıyorum
Gece gündüz usanmadan
Benimde yangın yeri yüreğim
Ben seni beklemekteyim
"Siyah selviler altında"
Acilen bilmeni istedim
Yüküm benim de ağır anlayacağın
Benim de zor işim

Zor iştir seni sevmek, bilmez miyim?
Benim de omuzlarım da kara sevdanın yükü
Sen gibi, tıpkı sen gibiyim
Ben de sana benzedim anladın mı?
Karanlık İstanbul sahillerine
Düşürdüm kanatlarımı
Seni delice severken
Unuttum uçmaların tadını

Kanatlanıp sana gelmek istedim bazen
Bazen de kızdım Hazarfen'e
Takılıp kaldım bir yerlere

Sana gelirim diye
Umut ekdim geceye
Kaldırımlarda can buldu onca ığlık
Kaç karanlık sokağında Őimdi
Kaç aşk filizlenir, kaç sevda biter
Her gün her gece
Haberin var mı İstanbul'um

Ve sen...
Umutlarımı ektiğim Şehir
Yeditepe'den ses ver sesime
Selamlar, göndereceđim sevdiđime
Sen dilince, sevda dilince
En saf, en temiz İstanbul Türkçe'siyle
Beni harcama suskunum diye

Sevdalarım sende diye kızma
Çok naz âŐık usandırır derler
Beni senden usandırma
Gidersem, bir daha dnemem geriye.
Sende kalırsın bensiz
Ben İstanbulum diyemem kimseye
Hiçbir Őeyi sevemem sen diye
İstanbulum diye saramam kimseyi
Beni anladıysan
Sır olsun aramızda

Beni sevdiđini, sadece bana söyle
Aramızda kalsın en büyük sevdam olduğun.
Biliyorum hiç yetmedi sana
Sana söylenenler, senin için yazılanları okumak
Yetmedi anlatmaya zaman
Sözcükler aresizleŐti dilimde
Ne zaman adını ansam
Lal keŐiđi yedi dilim

Ne kadar söylesem boş
Ne kadar haykırsam boş
Seni anlatamazlar.
Senin için
Senin uğruna
Senin yazıldığın harflerden gerisini
Siliyorum defterimden

Sadece güzellikler kalsın diye geriye
Seninle baş başa kalalım diye
Sen İstanbul
Ben İstanbullun
Yüreğim türkü türkü elinde
O da beni seviyor ya
Gam yemem artık
Kurşun bile işlemez yüreğime
Düşsem bile el âlemin diline
İşin içinde sen varsın ya İSTANBUL
İstanbul içinde bir anıt gibi İstanbullun